

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 30ής Ιουνίου 2009*

Στην υπόθεση T-435/05,

Danjaq, LLC, με έδρα τη Santa Monica, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες),
εκπροσωπούμενη από τους G. Hobbs, QC, G. Hollingworth, barrister, S. Skrein και
L. Berg, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Κ. Lewinsky, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 1118/2004-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Danjaq, LLC και της Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από την Ι. Ρελικάνονά, πρόεδρο, την Κ. Jürimäe και τον S. Soldevila Fragoso (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: Ν. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Δεκεμβρίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Μαρτίου 2006,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Ιουλίου 2006,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Σεπτεμβρίου 2006,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Οκτωβρίου 2006,

έχοντας υπόψη τις επιστολές της 16ης, 23ης και 24ης Οκτωβρίου 2008 της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας, καθώς και του ΓΕΕΑ περί μη συμμετοχής τους στην επ' ακροατηρίου συζήτηση,

έχοντας υπόψη την αλλαγή της σύνθεσης των τμημάτων του Πρωτοδικείου,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 13 Ιουνίου 2001, η παρεμβαίνουσα, Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1) [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)]. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο Dr. No.

- 2 Τα προϊόντα που αφορά η αιτηθείσα καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 12, 18, 25 και 32, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:
- «συσκευές και όργανα επιστημονικά, ναυτικά, τοπογραφικά, φωτογραφικά, κινηματογραφικά, οπτικά, ζύγισης, μέτρησης, σηματοδότησης, ελέγχου (επιτήρησης), βοήθειας (διάσωσης) και διδασκαλίας ηλεκτρικές και/ ή ηλεκτρονικές συσκευές και όργανα (περιλαμβανόμενα στην κλάση 9) συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και/ ή εικόνας και/ ή ηλεκτρονικών δεδομένων μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, δίσκοι εγγραφών αυτόματοι πωλητές και μηχανισμοί τιθέμενοι σε κίνηση με την εισαγωγή νομίσματος ή κέρματος ταμειακές μηχανές, αριθμομηχανές (υπολογιστικές μηχανές), εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές συσκευές πυρόσβεσης μέσα δεδομένων κάθε είδους εφοδιασμένα με προγράμματα, προγράμματα λογισμικού, εγγεγραμμένα μέσα δεδομένων, εγγεγραμμένα μέσα εικόνας με ήχο, μέσα για οπτικοακουστικές συσκευές», που εμπίπτουν στην κλάση 9

 - «οχήματα μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, στον αέρα ή στο νερό», που εμπίπτουν στην κλάση 12

 - «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά περιλαμβανόμενα στην κλάση 18 δέρματα ζώων κιβώτια ταξιδιού και βαλίτσες ταξιδιωτικές αποσκευές ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελλοποιίας», που εμπίπτουν στην κλάση 18

 - «ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας», που εμπίπτουν στην κλάση 25

— «ζύθος ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οιοπνευματώδη ποτά και χυμοί φρούτων σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά», που εμπίπτουν στην κλάση 32.

3 Στις 26 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα, Danjaq, LLC, άσκησε ανακοπή κατά της αιτηθείσας καταχώρισης σήματος, αφενός, προβάλλοντας κίνδυνο συγχύσεως με τα παγκοίως γνωστά προγενέστερα σήματα Dr. No και Dr. NO, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 [που κατέστη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009], και, αφετέρου, προβάλλοντας, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 (που κατέστη το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009), τα μη καταχωρισθέντα προγενέστερα σήματα, καθώς και τα προγενέστερα σημεία Dr. No και Dr. NO που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές για να δηλώνονται κινηματογραφικές ταινίες, DVD, βίντεο, κόμιξ, εγγραφές μουσικής, βιβλία, αφίσες και φιγούρες κινηματογραφικών ταινιών.

4 Με απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, το ΓΕΕΑ απέρριψε την ανακοπή θεωρώντας ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ούτε τη φήμη των επίμαχων σημάτων ούτε την προγενέστερη χρήση στις συναλλαγές των μη καταχωρισθέντων σημάτων και των σημείων που δεν αποτελούσαν σήματα.

5 Στις 29 Νοεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και, με απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, το τμήμα προσφυγών την απέρριψε επιβεβαιώνοντας την επιχειρηματολογία του ΓΕΕΑ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Αιτήματα των διαδίκων

- 6 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
 - να δεχθεί την ανακοπή που ασκήθηκε κατά της αιτήσεως καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος
 - επικουρικός, να αναπέμψει την ανακοπή στο ΓΕΕΑ προς επανεξέταση με βάση την απόφαση του Πρωτοδικείου
 - να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.
- 7 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

8 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

9 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσκόμισε ένα έγγραφο από το οποίο προέκυπτε σαφώς η ύπαρξη μιας ιστοσελίδας από την οποία μπορούσε να συναχθεί μια σχέση μεταξύ του σήματος του οποίου η παρεμβαίνουσα ζήτησε την

καταχώριση και τη σχετιζόμενη με τον χαρακτήρα του James Bond εικονογραφία, καθώς και μια επιστολή με την οποία η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η ιστοσελίδα αυτή δεν καταχωρίστηκε από αυτήν και δεν έχει σχέση με αυτήν. Η προσφεύγουσα εξηγεί ότι προσκόμισε τα εν λόγω έγγραφα στο στάδιο αυτό της έγγραφης διαδικασίας διότι προηγουμένως αγνοούσε την ύπαρξη της εν λόγω ιστοσελίδας.

- 10 Το ΓΕΕΑ προβάλλει το επιχειρήμα ότι αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία είναι अपараδέκτα και ότι το γεγονός ότι η ιστοσελίδα ανακαλύφθηκε από την προσφεύγουσα μόλις πρόσφατα δεν επηρεάζει το παραδεκτό των μέσων αυτών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 11 Δεδομένου ότι η υπό κρίση προσφυγή αποσκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως που έλαβε το τμήμα προσφυγών, σύμφωνα με το άρθρο 63 του κανονισμού 40/94 (που κατέστη το άρθρο 65, του κανονισμού 207/2009), ο έλεγχος που ασκεί το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να βαίνει πέραν του νομικού και πραγματικού πλαισίου της διαφοράς όπως αυτή υποβλήθηκε στην κρίση του τμήματος προσφυγών. Επομένως, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των αποδεικτικών στοιχείων που για πρώτη φορά προσκομίζονται ενώπιόν του. Πράγματι, η αποδοχή των αποδεικτικών αυτών στοιχείων είναι αντίθετη προς το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς. Εν προκειμένω, οι συνθήκες χρήσης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν αποτέλεσαν αντικείμενο της διαδικασίας ανακοπής ενώπιον του ΓΕΕΑ και, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να προβληθούν ενώπιον του Πρωτοδικείου [βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, και της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. II-2939, σκέψη 13].
- 12 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν δύναται να επικαλεσθεί το άρθρο 48, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας για να δικαιολογήσει την εκπρόθεσμη κατάθεση των εγγράφων αυτών. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ανακάλυψε την ιστοσελίδα

μόλις μετά την άσκηση της προσφυγής της δεν αποτελεί επαρκή αιτιολογία για να νομιμοποιηθεί η προσκόμιση ενός νέου αποδεικτικού μέσου με το υπόμνημα απαντήσεως [βλ., κατ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση GAS STATION, σκέψη 15]. Επομένως, τα έγγραφα αυτά πρέπει να κριθούν απαράδεκτα.

Επί του παραδεκτού ορισμένων επιχειρημάτων του ΓΕΕΑ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ¹³ Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι ισχυρισμοί του ΓΕΕΑ, που περιέχονται στο υπόμνημά του αντικρούσεως και οι οποίοι αφορούν τη φήμη των σημείων Dr. No και Dr. NO, καθώς και τη σκοπιμότητα της διακρίσεως, αφενός, μεταξύ της καλλιτεχνικής προέλευσης και της εμπορικής προέλευσης της κινηματογραφικής ταινίας και, αφετέρου, μεταξύ ενός έργου και του υποθέματός του, αποσκοπούν στο να υποκαταστήσουν την αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση και είναι, κατά συνέπεια, απαράδεκτοι.

- ¹⁴ Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι περιορίστηκε στο να αναπτύξει τη συλλογιστική του τμήματος προσφυγών και δεν προέβαλε συνεπώς κανένα νέο ζήτημα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 15 Δυνάμει του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, απαγορεύεται τόσο στο ΓΕΕΑ όσο και στους λοιπούς διαδικίους να τροποποιήσουν το αντικείμενο της διαφοράς όπως αυτό υποβλήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 16 Ωστόσο, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα επιχειρήματα του ΓΕΕΑ δεν αποσκοπούν στο να τροποποιήσουν ούτε το αντικείμενο της διαφοράς ούτε το έρεισμα της απόφασης του τμήματος προσφυγών. Το ΓΕΕΑ περιορίστηκε στο να αναπτύξει τα επιχειρήματα που διατύπωσε το τμήμα προσφυγών σχετικά με το ότι η κινηματογραφική ταινία *Dr. No* είναι δημοφιλής και ότι η προσφεύγουσα εμπορεύεται υποθέματα περιέχοντα αυτή την κινηματογραφική ταινία (σκέψη 21 της προσβαλλομένης απόφασης), καθώς και σχετικά με την ενδεχόμενη χρήση των σημείων *Dr. No* και *Dr. NO* ως ενδείξεων εμπορικής προελεύσεως (σκέψεις 18, 19, 22 έως 30 της προσβαλλομένης απόφασης), προκειμένου να ενισχύσει τη θέση του. Επομένως, το ΓΕΕΑ δεν τροποποίησε το αντικείμενο της διαφοράς με τους εν λόγω ισχυρισμούς και συνεπώς οι ισχυρισμοί αυτοί είναι παραδεκτοί.

Επί της ουσίας

- 17 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', κατέστη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009). Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 (που κατέστη το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009), καθώς και του κανόνα 50, παράγραφος 2, στοιχείο στ', και του κανόνα 52, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1). Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα σημεία Dr. No και Dr. NO αποτελούν παγκοίως γνωστά σήματα και ότι, προς απόδειξη της φήμης τους, κανένα στοιχείο ούτε στον κανονισμό 40/94 ούτε στη Σύμβαση των Παρισίων, της 20ής Μαρτίου 1883, περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Σύμβαση των Παρισίων), δεν επιβάλλει την απόδειξη της χρήσης τους στο κοινοτικό έδαφος πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης κοινοτικού σήματος. Αντιθέτως, υποστηρίζει ότι η εξέταση της φήμης τους πρέπει να αφορά τον βαθμό στον οποίο τα σήματα είναι γνωστά στο κοινό και η απόδειξη της χρήσης τους συνιστά συνεπώς πρόσθετο και προαιρετικό στοιχείο.
- 19 Δεύτερον, στηριζόμενη στη νομολογία, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια «χρήση ως εμπορικό σήμα», δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε χρησιμοποιήσει τα προαναφερθέντα σημεία προκειμένου να προσδιορίσει τα προϊόντα της και τα λοιπά προϊόντα που διανέμονται και διατίθενται στο εμπόριο με τη συναίνεσή της.
- 20 Τρίτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, καθόσον το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι πανομοιότυπο με τα παγκοίως γνωστά σήματα των οποίων κάτοχος είναι η προσφεύγουσα και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια με αυτά που προσδιορίζονται από τα σήματα αυτά. Η εντύπωση αυτή ενισχύεται από την ύπαρξη μιας ιστοσελίδας από την οποία συνάγεται μια σχέση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από την παρεμβαίνουσα και της εικονογραφίας που σχετίζεται με τον χαρακτήρα του James Bond.
- 21 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη των επιχειρημάτων αυτών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 22 Από την εξέταση του λόγου αυτού ανακύπτουν τρία χωριστά νομικά ζητήματα. Το πρώτο έγκειται στο να καθοριστεί αν τα σημεία Dr. No και Dr. NO έχουν χρησιμοποιηθεί από την προσφεύγουσα ως σήματα πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος. Το δεύτερο στο να καθοριστεί αν τα σημεία Dr. No και Dr. NO είναι παγκοίμως γνωστά εντός κράτους μέλους υπό την έννοια των άρθρων 6 α της Συμβάσεως των Παρισίων και 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Τέλος, το τρίτο ζήτημα έγκειται στο να καθοριστεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των σημείων Dr. No και Dr. NO, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 40/94.
- 23 Όσον αφορά το πρώτο ζήτημα, καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ουσιώδης λειτουργία του σήματος έγκειται στον προσδιορισμό της εμπορικής προέλευσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας, έτσι ώστε ο καταναλωτής, ο οποίος αγοράζει το προϊόν ή την υπηρεσία που δηλώνει το σήμα, να έχει τη δυνατότητα να προβεί, κατά μεταγενέστερη αγορά, στην ίδια επιλογή αν η εμπειρία αποδειχθεί θετική ή σε άλλη επιλογή αν η εμπειρία αποδειχθεί αρνητική [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-360/00, Dart Industries κατά ΓΕΕΑ (UltraPlus), Συλλογή 2002, σ. II-3867, σκέψη 42, και της 13ης Ιουλίου 2005, T-242/02, Sunrider κατά ΓΕΕΑ (TOP), Συλλογή 2005, σ. II-2793, σκέψη 88].
- 24 Ακολούθως, πρέπει να τονιστεί ότι Dr. No είναι, αφενός, ο τίτλος της πρώτης κινηματογραφικής ταινίας της σειράς «James Bond» και ότι συνιστά, αφετέρου, το όνομα ενός από τους κύριους χαρακτήρες της ταινίας. Καταρχήν, αυτά τα πραγματικά περιστατικά δεν μπορούν να αποτελούν εμπόδιο στη χρήση των σημείων Dr. No και Dr. NO ως σημάτων για τον προσδιορισμό της εμπορικής προέλευσης των κινηματογραφικών ταινιών ή των DVD.
- 25 Εντούτοις, εν προκειμένω, από την εξέταση των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα καθίσταται σαφές ότι τα σημεία Dr. No και Dr. NO δεν δηλώνουν την εμπορική προέλευση, αλλά την καλλιτεχνική προέλευση των κινηματογραφικών ταινιών. Συγκεκριμένα, στα μάτια του μέσου καταναλωτή, τα επίμαχα σημεία, επιτεθειμένα στα εξώφυλλα των βιντεοκασετών ή στα DVD, χρησιμεύουν για να διακρίνεται η ταινία αυτή από άλλες της σειράς «James Bond». Η εμπορική προέλευση της κινηματογραφικής ταινίας δηλώνεται από άλλα σημεία, όπως «007» ή «James Bond», που επιτίθενται στα εξώφυλλα των βιντεοκασετών ή στα DVD και τα οποία

δηλώνουν ότι εμπορική τους προέλευση είναι η επιχείρηση που παρήγαγε τις κινηματογραφικές ταινίες της σειράς «James Bond». Περαιτέρω, και μεν τα κέρδη που πραγματοποιήθηκαν χάρη στην κινηματογραφική ταινία *Dr. No* στο κοινοτικό έδαφος μπορούν να θεωρηθούν μαρτυρία της εμπορικής επιτυχίας της εν λόγω ταινίας στο έδαφος αυτό, πλην όμως από τα κέρδη αυτά δεν μπορεί να αποδειχθεί η χρήση των επίμαχων σημείων ως δηλούντων την εμπορική προέλευση.

26 Επιπλέον, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η διάκριση μεταξύ τίτλου και σήματος δεν είναι «μη ρεαλιστική και τεχνητή». Συγκεκριμένα, ένα και το αυτό σημείο μπορεί να προστατεύεται ως πρωτότυπο πνευματικό έργο από το δικαίωμα του δημιουργού και ως ένδειξη εμπορικής προέλευσης από το δικαίωμα των σημάτων. Πρόκειται συνεπώς για διαφορετικά αποκλειστικά δικαιώματα στηριζόμενα σε διαφορετικές ιδιότητες, ήτοι, αφενός, στην πρωτοτυπία μιας δημιουργίας και, αφετέρου, στην ικανότητα ενός σημείου να διακρίνει την εμπορική προέλευση των προϊόντων και των υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Οκτωβρίου 2008, T-73/06, *Cassegrain κατά ΓΕΕΑ (Μορφή τσάντας)*, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 32]. Έτσι, ο τίτλος μιας κινηματογραφικής ταινίας, ακόμη και αν μπορεί να προστατεύεται σύμφωνα με ορισμένα εθνικά δίκαια ως καλλιτεχνική δημιουργία ανεξάρτητη από την ταινία αυτή καθαυτή, δεν μπορεί να τυγχάνει αυτομάτως της προστασίας που αναγνωρίζεται στις ενδείξεις εμπορικής προελεύσεως, καθόσον μόνον τα σημεία που επιτελούν τις λειτουργίες που χαρακτηρίζουν τα σήματα μπορούν να τύχουν της προστασίας αυτής.

27 Στην περίπτωση των κόμιξ, των εγγραφών μουσικής, των βιβλίων και των αφισών, τα σημεία *Dr. No* και *Dr. NO* ομοίως δεν χρησιμοποιούνται ως σήματα, αλλά ως περιγραφική ένδειξη των προϊόντων, δηλώνοντας στους καταναλωτές ότι πρόκειται είτε για τη μουσική της ταινίας *Dr. No*, είτε για βιβλίο ή για κόμιξ που αφορά τον χαρακτήρα του «*Dr. No*» είτε για αφίσα της εν λόγω ταινίας ή του χαρακτήρα αυτού. Όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ορισμένα από τα προαναφερθέντα προϊόντα παρουσιάζονται στο κοινό υπό άλλες ενδείξεις προέλευσης, ήτοι «007» και «James Bond», που δηλώνουν στους καταναλωτές ότι η εμπορική προέλευση των προαναφερθέντων προϊόντων που σχετίζονται με την ταινία ή με τον χαρακτήρα του «*Dr. No*» είναι η ίδια με αυτή των κινηματογραφικών ταινιών της σειράς «James Bond».

28 Στην περίπτωση των αυτοκινήτων ή των ρολογιών που κατασκευάζονται από τις επιχειρήσεις που έχουν την άδεια να χρησιμοποιούν στα προϊόντα αυτά τα σημεία *Dr. No* και *Dr. NO*, το συμπέρασμα δεν αλλάζει. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, η χρήση

των σημείων αυτών είναι απλώς περιγραφική, δηλώνοντας στους καταναλωτές ότι το εν λόγω αυτοκίνητο είναι αυτό που χρησιμοποιείται στην ταινία *Dr. No* ή ότι το ρολόι είναι αυτό που αντιστοιχεί στην ταινία *Dr. No*, στο πλαίσιο συλλογής ρολογιών που κατασκευάστηκαν για τον εορτασμό της τεσσαρακοστής επετείου των ταινιών της σειράς «James Bond». Επιπλέον, από την εξέταση των εγγράφων που αφορούν τα αυτοκίνητα αποδεικνύεται ότι οι ενδείξεις εμπορικής προελεύσεως που χρησιμοποιούνται από την προσφεύγουσα για τα προϊόντα αυτά είναι «James Bond», «007» και «Gun Symbol». Όπως και στις περιπτώσεις που αναλύθηκαν στη σκέψη 27 ανωτέρω, από τις ενδείξεις αυτές προκύπτει ότι η εμπορική προέλευση των προϊόντων είναι η ίδια με αυτή των λοιπών προϊόντων «Bond».

29 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα σημεία Dr. No και Dr. NO χρησιμοποιήθηκαν ως ενδείξεις εμπορικής προελεύσεως στις φιγούρες των χαρακτήρων των κινηματογραφικών ταινιών που παρήχθησαν από επιχείρηση που είναι κάτοχος αδειάς για τη χρήση των σημάτων αυτών, ιδίως για τη χρήση των επίμαχων σημείων συνοδευομένων από το σύμβολο «™», η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι τα σημεία Dr. No και Dr. NO χρησιμοποιήθηκαν ως σήματα πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος. Συγκεκριμένα, από την εξέταση των προσκομισθέντων εγγράφων καθίσταται σαφές ότι οι φιγούρες του «Dr. No» διατέθηκαν στην αγορά μόλις από τον Αύγουστο ή τον Σεπτέμβριο του 2002, δηλαδή μετά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, που πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιουνίου 2001.

30 Τέλος, οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 1999, C-63/97, BMW (Συλλογή 1999, σ. I-905, σκέψη 38), και της 12ης Νοεμβρίου 2002, C-206/01, Arsenal Football Club (Συλλογή 2002, σ. I-10273, σκέψη 53), τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα αναφορικά με τη χρήση των σημείων ως σημάτων, δεν έχουν εφαρμογή εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, δεν πρόκειται για ζήτημα σχετιζόμενο με τη χρήση στις συναλλαγές ενός καταχωρισθέντος σήματος με αμιγώς περιγραφικό σκοπό ή με σκοπό διαφορετικό από αυτόν της διακρίσεως στην αγορά των προϊόντων ή των υπηρεσιών. Πρόκειται αντιθέτως για την απόδειξη του αν τα επίμαχα σημεία, που αντιστοιχούν στον τίτλο μιας κινηματογραφικής ταινίας, χρησιμοποιήθηκαν ως σήματα πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, πράγμα που δεν αποδείχθηκε από την προσφεύγουσα.

31 Δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα σημεία Dr. No και Dr. NO χρησιμοποιήθηκαν ως ενδείξεις εμπορικής προελεύσεως πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, τα εν λόγω σημεία δεν μπορούν να θεωρηθούν

ότι αποτελούν παγκοίμως γνωστά σήματα υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν τα εν λόγω σημεία είναι παγκοίμως γνωστά εντός ενός κράτους μέλους υπό την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως. Δεδομένου ότι τα προαναφερθέντα σημεία δεν αποτελούν προγενέστερα σήματα υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν χρειάζεται να εξεταστεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημείων. Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 καθώς και του κανόνα 50, παράγραφος 2, στοιχείο στ', και του κανόνα 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

³² Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, όσον αφορά την απόρριψη του λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, και ότι η έλλειψη της αποδείξεως της χρήσης των σημείων δεν δικαιολογεί τη σιωπή του τμήματος προσφυγών επί των τεθέντων ζητημάτων.

³³ Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

³⁴ Κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία που επιβάλλει το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως. Η υποχρέωση αυτή έχει διττό σκοπό, δηλαδή να παρέχεται,

αφενός, στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να γνωρίζουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου ώστε να προασπίζουν τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του όσον αφορά τη νομιμότητα της απόφασης [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, T-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψεις 87 και 88, και της 9ης Ιουλίου 2008, T-304/06, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Συλλογή 2008, σ. II-1927, σκέψη 43].

- 35 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, η ύπαρξη προγενέστερου μη καταχωρισθέντος σήματος ή σημείου μη αποτελούντος σήμα δικαιολογεί την ανακοπή αν το ως άνω σήμα ή σημείο πληροί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις: να χρησιμοποιείται στις συναλλαγές να μην έχει μόνον τοπική ισχύ να έχουν αποκτηθεί δικαιώματα επί του λόγω σημείου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εντός του οποίου αυτό έχει χρησιμοποιηθεί πριν την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης κοινοτικού σήματος το εν λόγω σημείο να παρέχει στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση πλέον πρόσφατου σήματος [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 2007, T-53/04 έως T-56/04, T-58/04 και T-59/04, Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDWEISER), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 71, T-60/04 έως T-64/04, Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUD), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 69, και T-57/04 και T-71/04, Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDWEISER), Συλλογή 2007, σ. II-1829, σκέψη 86]. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές. Έτσι, όταν ένα σημείο δεν πληροί μία από τις προϋποθέσεις αυτές, η ανακοπή που στηρίζεται στην ύπαρξη μη καταχωρισθέντος σήματος ή άλλων σημείων που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 36 Εν προκειμένω, τα επιχειρήματα που διατύπωσε το τμήμα προσφυγών στις σκέψεις 29 και 30 της προσβαλλομένης απόφασης καθιστούν σαφές ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι είχε χρησιμοποιήσει τα σημεία Dr. No και Dr. NO στις συναλλαγές, πράγμα που αρκεί για να στηρίξει την απόρριψη του λόγου αυτού.
- 37 Όπως υπογραμμίζει το ΓΕΕΑ, το γεγονός ότι τα επιχειρήματα του τμήματος προσφυγών επί του σημείου αυτού είναι σύντομα δεν σημαίνει ότι η απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Τα επιχειρήματα αυτά παρέσχον συγκεκριμένα στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να γνωρίσει τη δικαιολόγηση της ληφθείσας απόφασης προκειμένου να μπορέσει να προασπίσει τα δικαιώματά της και παρέχουν

επίσης στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασης (προπαρατεθείσα απόφαση Mozart, σκέψη 47). Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 δεν αναφέρει τη χρήση στις συναλλαγές ως προϋπόθεση για την προστασία των σημείων που διαλαμβάνονται στο άρθρο αυτό και ότι το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να λάβει υπόψη τις διατάξεις του εθνικού δικαίου των οποίων έγινε επίκληση και οι οποίες εμποδίζουν την ιδιοποίηση από τρίτον των σημείων αυτών. Ισχυρίζεται επίσης ότι η ισχύς του σημείου δεν είναι μόνον τοπική.

39 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του επιχειρήματος αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

40 Όπως τονίστηκε ανωτέρω στις σκέψεις 24 έως 29, η χρήση του σημείου Dr. No στα εξώφυλλα των βιντεοκασετών, στα DVD, στις εγγραφές μουσικής, στα βιβλία, στα κόμιξ, στις αφίσες, στις μινιατούρες αυτοκινήτων και στα ρολόγια δεν συνιστά χρήση του σημείου αυτού ως σήματος. Κατά συνέπεια, τα σημεία Dr. No και Dr. NO δεν μπορούν να θεωρηθούν μη καταχωρισθέντα σήματα. Επιπλέον, όσον αφορά τις φιγούρες των κινηματογραφικών ταινιών, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τις είχε χρησιμοποιήσει πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως του κοινοτικού

σήματος. Επομένως, ανακοπή στηριζόμενη στην ύπαρξη μη καταχωρισθέντος σήματος, προγενέστερου της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, δεν μπορούσε να ευδοκιμήσει.

- 41 Περαιτέρω, από τον συνδυασμό του άρθρου 8, παράγραφος 4, και του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (που κατέστη το άρθρο 53, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009) προκύπτει ότι της προστασίας που προβλέπει το δικαίωμα του δημιουργού δεν μπορεί να γίνεται επίκληση στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, αλλά αποκλειστικά στο πλαίσιο διαδικασίας περί ακυρώσεως του επίμαχου κοινοτικού σήματος.
- 42 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα σημεία Dr. No και Dr. NO, ως τίτλοι που διακρίνουν μια κινηματογραφική ταινία, προστατεύονται από το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι τίτλοι των καλλιτεχνικών έργων προστατεύονται από ορισμένα εθνικά δίκαια έναντι της χρήσης μεταγενέστερου σήματος ως διακριτικά σημεία που βρίσκονται εκτός της σφαίρας του δικαιώματος του δημιουργού. Στις περιπτώσεις αυτές, οι τίτλοι των καλλιτεχνικών έργων μπορούν να θεωρηθούν σημεία που δεν αποτελούν σήματα υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.
- 43 Σύμφωνα με τις οδηγίες που αφορούν τις διαδικασίες ενώπιον του ΓΕΕΑ (τμήμα Γ, με τίτλο «Ανακοπή»), τις οποίες η προσφεύγουσα θέλει να επικαλεσθεί, μεταξύ των διαφόρων εθνικών δικαίων τα οποία επικαλείται, ο Markengesetz (γερμανικός νόμος περί σημάτων) αναγνωρίζει την προστασία αυτή έναντι μεταγενέστερου σήματος που δημιουργεί κίνδυνο συγχύσεως με του επίμαχους τίτλους αν οι εν λόγω τίτλοι έχουν διακριτικό χαρακτήρα και χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές. Παρόμοια προστασία παρέχεται από το σουηδικό δίκαιο στους διακριτικούς τίτλους των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών δημιουργημάτων. Εντούτοις, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας και σύμφωνα με τις εν λόγω οδηγίες, τις οποίες προβάλλει ως αποδεικτικό στοιχείο των εθνικών δικαίων, το ελληνικό δίκαιο παρέχει παρόμοια προστασία μόνο στους τίτλους των περιοδικών εκδόσεων και το ισπανικό, το γαλλικό, το ιταλικό και το ολλανδικό δίκαιο δεν παρέχουν στους τίτλους των καλλιτεχνικών έργων προστασία διαφορετική και ανεξάρτητη από αυτή που παρέχουν στο δικαίωμα του δημιουργού. Επιπλέον, ούτε οι οδηγίες αυτές ούτε τα λοιπά προσκομισθέντα έγγραφα παρέχουν τη δυνατότητα να αποδειχθεί υπό ποιες προϋποθέσεις το «passing off» αναγνωρίζει στο δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου μια προστασία στα σημεία Dr.

Νο και Dr. NO διαφορετική της προστασίας που παρέχει το δικαίωμα του δημιουργού. Επομένως, δεν μπορεί να γίνεται επίκληση των δικαιών αυτών στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής.

44 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, η ύπαρξη σημείου μη αποτελούντος σήμα δικαιολογεί την ανακοπή κατά της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, αν το σημείο αυτό πληροί τις τέσσερις σωρευτικές προϋποθέσεις που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 35. Σύμφωνα με τη διατύπωση του άρθρου αυτού, η προϋπόθεση της χρήσης στις συναλλαγές αποτελεί συστατική απαίτηση, χωρίς την οποία το επίμαχο σημείο ουδεμιάς μπορεί να τύχει προστασίας έναντι της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, και ανεξάρτητη από τις προϋποθέσεις που προβλέπει το εθνικό δίκαιο για την απόκτηση του αποκλειστικού δικαιώματος. Στην ειδική περίπτωση των τίτλων των έργων, η χρήση του τίτλου προϋποθέτει ότι το επίμαχο έργο έχει διατεθεί στη σχετική αγορά, δηλαδή, εν προκειμένω, στη Γερμανία και στη Σουηδία, εντός των οποίων οι τίτλοι των κινηματογραφικών ταινιών προστατεύονται ως σημεία διαφορετικά από το δικαίωμα του δημιουργού.

45 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, από το 1962, η ταινία *Dr. No* διανέμεται τακτικά στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι έχει μάλιστα προετοιμάσει μια νέα σειρά βίντεο και DVD. Αναφέρει επίσης ότι το συνολικό ύψος των κερδών που αποκτήθηκαν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερβαίνει τα 26 εκατομμύρια δολάρια. Εντούτοις, τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αρκούν για να αποδειχθεί η χρήση του τίτλου της ταινίας αυτής στις συναλλαγές πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στα εδάφη στα οποία προστατεύεται. Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε την έκταση της χρήσης του εν λόγω τίτλου στις σχετικές αγορές, πράγμα που θα μπορούσε να κάνει χωρίς πολλή δυσκολία παρέχοντας, για παράδειγμα, στοιχεία σχετικά με τον προγραμματισμό της ταινίας είτε στους κινηματογράφους είτε στην τηλεόραση ή σχετικά με τη χρονική έκταση της διανομής της ταινίας. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα περιορίστηκε να παρουσιάσει ένα απόσπασμα από μια ιστοσελίδα στην οποία αναφέρεται ότι η ταινία *Dr. No* διανεμήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 2 Ιουνίου 1999. Δεύτερον, η δήλωση του γενικού διευθυντή της προσφεύγουσας και οι δηλώσεις ενός πραγματογνώμονα που η ίδια όρισε συνιστούν αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από μη ανεξάρτητα από αυτήν άτομα, τα οποία δεν μπορούν συνεπώς να αποτελέσουν επαρκή απόδειξη για να στηριχθεί η χρήση του τίτλου [κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2005, T-303/03, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — REWE-Zentral (Salvita), Συλλογή 2005, σ. II-1917, σκέψεις 42 έως 45]. Τρίτον, τα στοιχεία που δημοσιεύθηκαν σε μια άλλη ιστοσελίδα και αφορούν τους κύκλους εργασιών συνιστούν υπερβολικά γενική αναφορά στις δραστηριότητες που έχει αναπτύξει η προσφεύγουσα εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών και δεν διευκρινίζουν ούτε το είδος της δραστηριότητας ούτε τα σχετικά εδάφη. Για τον ίδιο λόγο, τα στοιχεία ενός περιοδικού, σχετικά με τα έσοδα από ταμειακές εισπράξεις που προκάλεσε η ταινία, δεν επηρεάζουν τη χρήση του σημείου.

Τέταρτον και τέλος, τα λοιπά άρθρα του Τύπου που προσκόμισε η προσφεύγουσα αφορούν θέματα που δεν μπορούν να στηρίξουν την χρήση του σημείου εντός των αναφερομένων κρατών μελών.

- ⁴⁶ Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να αποδείξει τη χρήση του τίτλου της ταινίας *Dr. No* εντός των κρατών μελών στα οποία προστατεύεται έναντι της χρήσης μεταγενέστερου σήματος, δεν χρειάζεται να εξεταστεί αν ο εν λόγω τίτλος πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις για να τύχει της προστασίας που παρέχεται στα σημεία αυτά από τα εθνικά δίκαια. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος και, ως εκ τούτου, και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁴⁷ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Danjaq, LLC στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιουνίου 2009.

(υπογραφές)